

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Roșca Rodica în numele inculpatului Veșca Alexandru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Veșca Alexandru XXXX, născut la XX XXXX
XXX, originar și domiciliat în r-nul XXX, s. XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 14.01.2014 – 30.06.2016 (prima instanță);
2. 23.08.2016 – 01.12.2016 (instanța de apel);
3. 30.01.2017 – 05.04.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2016, a fost încetat procesul penal intentat în privința inculpatului Veșca Alexandru în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, din motivul împăcării părților (pe episodul în privința părții vătămate Berzoi Olga).

Prin aceeași sentință, Veșca Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 3 ani închisoare (pe episodul în privința părții vătămate Pascal Elena);

- art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 3 ani închisoare (pe episodul în privința lui Cramarciuc Anastasia).

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Veșca Alexandru i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilită lui Veșca Alexandru a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

Au fost admise în principiu acțiunile civile intentate de către părțile vătămate Cramarciuc Anastasia și Pascal Elena, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Veșca Alexandru, pe parcursul lunii noiembrie 2013, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în apartamentul nr. XXX din str. XXXX, mun. XXX, prin acces liber, a sustras pe ascuns din odaia unde stătea la gazdă de la Pascal Elena, bani în sumă de 800 lei, 5000 ruble rusești, echivalentul conform ratei oficiale a BNM a 1991 lei, brățară din aur la preț de 5000 lei, inel-verighetă din aur la preț de 2000 lei, inel pătrat la preț de 4000 lei, inel sub formă de litera „S” la preț de 1000 lei, pandativ în formă de zodie la preț de 1000 lei, cruciuliță din aur la preț de 2000 lei, cerceș sub formă de fluture la preț de 500 lei, cerceș sub formă de stea la preț de 500 lei, cauzându-i părții vătămate Pascal Elena un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 18791 lei.

2.1. Tot el, în perioada de timp de la 28.03.2014 până la 02.04.2014, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în apartamentul nr. XX din str. XXXX, mun. XXXX, prin acces liber a sustras pe ascuns din odaia unde stătea la gazdă la Cramarciuc Anastasia, a.n. XX.XX.XXX, o geantă din materie de culoare neagră în care se aflau bani în sumă de 18000 lei, documente pe apartament, nouă inele din aur, șapte medalioane din aur în valoare de 30000 lei, cauzând astfel părții vătămate Cramarciuc Anastasia o daună în proporții considerabile, în valoare de 48000 lei.

2.2. Tot el, la 06.09.2015, în perioada orelor 05:00 - 06:40, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe bancheta din spate a automobilului de model „Nissan Note” cu nr. BJ 869, care se deplasa din regiunea loc. Bănești, r-nul Telenești până pe bd. Grigore Vieru, mun. Chișinău, profitând de neatenția lui Berzoi Olga, care se afla pe bancheta din față, a sustras din geanta acesteia mijloace bănești în sumă de 1000 lei, 200 dolari SUA, care conform ratei oficiale a BNM constituie echivalentul a 4258,716 lei și 130 euro, care conform ratei oficiale a BNM constituie echivalentul a 2824,406 lei, cauzând părții vătămate Berzoi Olga daune în proporții considerabile în sumă totală de 8083,122 lei.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Veșca Alexandru în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea daunelor în proporții considerabile.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura Râșcani, mun. Chișinău, Nicolaev Alina, solicitând casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Veșca Alexandru să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare fără suspendarea executării pedepsei, invocând că:

- instanța de judecată aplicând inculpatului Veșca Alexandru o pedeapsă neprivativă de libertate, nu a luat în considerare faptul că în privința inculpatului au fost pornite anterior alte șase cauze penale pentru comiterea infracțiunilor de furt, care au fost încetate la etapa de urmărire penală sau în instanța de judecată în legătură cu împăcarea părților, emiterea unor astfel de ordonanțe sau sentințe i-a format inculpatului siguranța că nu va fi pedepsit pentru faptele sale criminale. Aplicarea unei pedepse neprivative de libertate nu va contribui la conștientizarea de către ultimul a gravității faptelor sale și a consecințelor acestora, fapt demonstrat prin comportamentul inculpatului, manifestat prin lipsa intenției de corectare și reeducare, acesta săvârșind o altă infracțiune de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, în pofida faptului că în privința acestuia se aflau spre examinare în instanța de judecată două cauze penale;

- prima instanță nu a ținut cont de pericolul social al infracțiunii comise de către inculpat, de impactul extrem de negativ și rezonant pe care îl are infracțiunea de categoria respectivă pentru societate, de faptul că acesta a comis trei infracțiuni mai puțin grave, nu a recunoscut vina în comiterea a două infracțiuni și nu a restituit prejudiciul cauzat părților vătămate, precum și de faptul că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, comiterea unor astfel de infracțiuni devenind o îndeletnicire și o sursă de venit pentru inculpat.

3.2. Partea vătămată Cramarciuc Anastasia, solicitând casarea parțială a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Veșca Alexandru să-i fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate cu executare și să fie admisă integral acțiunea civilă intentată de ea, invocând în motivare că:

- prima instanță a adoptat o sentință prea blândă, care nu este rezonabilă și capabilă de a asigura scopul pedepsei penale și reeducarea inculpatului Veșca Alexandru în raport cu circumstanțele cauzei;

- instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare atitudinea inculpatului Veșca Alexandru față de fapta și consecințele infracțiunii - inculpatul nu a recunoscut vina și până în prezent nu a întreprins careva acțiuni în vederea restituirii prejudiciului cauzat;

- prima instanță greșit nu a satisfăcut acțiunea civilă, doar a admis-o în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile, fapt care contravine circumstanțelor cauzei, deoarece la materialele cauzei sunt anexate probe necesare pentru soluționarea în fond a acțiunii civile cu privire la compensarea prejudiciului material cauzat părții vătămate Cramarciuc Anastasia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016 au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre în partea laturii civile și a pedepsei stabilite lui Veșca

Alexandru, prin care Veșca Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d), 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, și conform art. 84 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Veșca Alexandru în beneficiul lui Cramarciuc Anastasia cu titlu de prejudiciu material suma de 48000 lei și tot cu titlu de prejudiciu material în beneficiul lui Pascal Elena suma de 18791 lei.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect că starea de fapt și acțiunile inculpatului Veșca Alexandru se încadrează în dispoziția art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La fel, în urma analizei probelor cercetate, instanța de apel a determinat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Veșca Alexandru în comiterea infracțiunilor pentru care a fost deferit justiției, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, instanța de apel a menționat că prima instanță just i-a aplicat lui Veșca Alexandru o pedeapsă în limita sancțiunii prevăzute de legea penală pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare, a câte 3 ani pentru fiecare episod în parte, și prima instanță corect i-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de 5 ani închisoare în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că deși la o primă vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, totuși instanța urma să efectueze o analiză mult mai complexă și minuțioasă a personalității infractorului urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii și numai în măsura în care s-ar fi dovedit că comiterea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa și că, pentru îndreptarea lui, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei, or, doar în aceste cazuri este incidentă instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

La acest capitol, instanța de apel a remarcat că circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului, determină instanța de apel să conchidă asupra incorectitudinii aplicării pedepsei non privative de libertate în privința lui Veșca Alexandru, având în vedere că inculpatul a comis trei infracțiuni mai puțin grave, nu a recunoscut vina în comiterea a două infracțiuni și nu a restituit prejudiciul cauzat părților vătămate, anterior în privința acestuia au fost pornite alte șase cauze penale pentru comiterea infracțiunilor de furt, care au fost încetate la etapa urmăririi

penale sau în instanța de judecată în legătură cu împăcarea părților, precum și de faptul că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, iar comiterea unor astfel de infracțiuni devenind o îndeletnicire și o sursă de venit pentru inculpat - circumstanțe care nu puteau fi neglijate de prima instanță la constatarea oportunității suspendării executării pedepsei.

Sub aspectul celor relatate, instanța de apel a găsit întemeiate motivele aduse de procuror și partea vătămată, și a constatat că concluzia primei instanțe, precum că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea prevederilor din art. 90 Cod penal - condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, este una greșită și neîntemeiată.

Astfel, instanța de apel a apreciat că modalitatea de executare aleasă în privința inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările produse.

În consecință, instanța de apel a considerat că, la caz, nu se constată vre-un temei pentru aplicarea unei pedepse cu suspendarea executării acesteia în privința lui Veșca Alexandru, iar pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a notat că prima instanță nemotivat a admis acțiunea civilă urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, or, potrivit acțiunilor civile intentate, părțile vătămate au indicat concret suma prejudiciului cauzat prin infracțiune, enumerând obiectele sustrase.

În acest sens, instanța de apel a reiterat faptul că partea vătămată Cramarciuc Anastasia deținea bijuterii din aur cât și o careva sumă de bani, este confirmat atât de către ultima cât și de feciorul acesteia, Croitoru Constantin și nora sa, Croitoru Ecaterina, care deși nu au putut confirma suma exactă de bani deținută de partea vătămată și numărul exact de bijuterii, ultimii au confirmat că au văzut la partea vătămată un număr mare de bijuterii (aproximativ un pumn) și anume inele, cercei, lanțuri, cât și faptul existenței unei sume de bani.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că a fost demonstrat faptul posesiei de către partea vătămată a bijuteriilor sustrase, or, solicitarea ca partea vătămată să confirme cu probe pertinente și concludente posesia bijuteriilor care au fost procurate în timp nu este echitabilă și corectă.

Cât privește prejudiciul cauzat părții vătămate Pascal Elena, instanța de apel a specificat că acesta a fost confirmat, or, potrivit materialelor cauzei penale, la inculpatul Veșca Alexandru în portmoneu a fost găsit un inel, printre niște caiete au

fost găsite careva facturi din apartamentul cu pricina, în care după cum s-a constatat, părțile vătămate țineau banii care li s-au furat, la fel la inculpatul Veșca Alexandru s-au găsit bonuri de la lombard, ce se refereau la obiecte din aur care de asemenea aparțineau părților vătămate.

Sub aspectul celor expuse supra instanța de apel a relevat că, acțiunile civile intentate de către partea vătămată Carmarciuc Anastasia și Pascal Elena urmează a fi admise cu dispunerea încasării din contul inculpatului Veșca Alexandru în beneficiul lui Carmarciuc Anastasia cu titlu de prejudiciu material suma de 48000 lei și tot cu titlu de prejudiciu material în beneficiul lui Pascal Elena suma de 18791 lei.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Roșca Rodica în numele inculpatului Veșca Alexandru, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări, invocând în motivare că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- instanța de apel fără a motiva care este necesitatea aplicării unei pedepse reale pe un termen de cinci ani, a decis izolarea condamnatului interpretând greșit prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, și anume, că instanța de fond nu era în drept să-i suspende condiționat pedeapsa aplicată, fiindcă în privința inculpatului au fost pornite anterior șase cauze penale pentru comiterea infracțiunilor de furt, care, ulterior, au fost încetate;

- dovada faptului că instanța de apel a examinat superficial materialele cauzei o denotă încasarea din contul inculpatului Veșca Alexandru în beneficiul lui Carmarciuc Anastasia a prejudiciului material de 48 000 lei. Astfel, nu s-a ținut cont de faptul că partea vătămată nu și-a putut enumera expres și exact bunurile ce insinua că i-au fost furate, declarațiile acesteia fiind contradictorii;

- prima instanță corect și legal a ajuns la concluzia că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă fără a-l izola de societate, iar argumentele invocate de instanța de apel, precum că nu și-a recunoscut vina, fapt ce ar constitui o circumstanță agravantă, sunt lipsite de temei juridic, deoarece inculpatul a regretat cele comise;

- instanța de apel nu a luat în considerare că inculpatul este unicul copil în familie, tatăl său a decedat, iar mama este bolnavă de cancer și nu poate munci pentru a se întreține, astfel acesta este unicul susținător și sprijin al mamei sale.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat din considerentul că recurentul invocând prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, ca temei pentru declararea recursului, de fapt își exprimă dezacordul cu categoria, mărimea și modul de executare a pedepsei, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței instanței de fond, prin care inculpatul a fost condamnat la privațiune de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei.

La fel, menționează că rejudecând cauza și condamnându-l pe Veșca Alexandru, cu aplicarea unei pedepse cu închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel și-a axat soluția pe prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, conform cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșire unor infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Astfel, reține că instanța de apel a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite condamnatului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul invocă ca temei pentru declarare a recursului, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Cât privește temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 413, 414, 417 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată just a casat sentința primei instanțe în privința lui Veșca Alexandru, în partea laturii civile și pedepsei stabilite acestuia, totodată pronunțându-se asupra tuturor aspectelor esențiale invocate în apelurile declarate, iar din conținutul deciziei instanței de apel nu se indentifică careva circumstanțe ce ar constitui erori grave de fapt. Totodată, se atestă cert că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei, iar temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel, instanța de recurs ordinar nu are.

În continuare, deși recurentul critică decizia instanței de apel în sensul că aceasta nu s-ar fi expus motivat în privința necesității aplicării unei pedepse sub formă de închisoare, cu executare, interpretând greșit prevederile art 90 Cod penal, nu a luat în considerare condițiile de viață ale familiei inculpatului Veșca Alexandru, acesta fiind unicul întreținător a mamei sale, iar prima instanță corect a ajuns la concluzia că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă fără a-l izola de societate, Colegiul penal reține că aceste motive sunt neîntemeiate și nu pot fi acceptate, or după cum rezultă din conținutul deciziei instanței de apel (pct. 12.2 - f.d. 67, vol. IV), instanța de apel, s-a expus motivat pe acest motiv și la excluderea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei de către inculpatul Veșca Alexandru, just a reținut că inculpatul a comis trei infracțiuni mai puțin grave, nu a recunoscut vina în comiterea a două infracțiuni și la etapa judecării apelului nu a restituit prejudiciul cauzat părților vătămate, anterior în privința acestuia fiind pornite alte șase cauze penale care au fost încetate la faza urmăririi penale sau în instanța de judecată în legătură cu împăcarea părților, nu este angajat în câmpul muncii, iar comiterea acestui tip de infracțiuni a devenit o îndeletnicire și o sursă de venit pentru inculpat.

În acest sens, Colegiul penal invocă că prevederile art. 90 Cod penal, prevăd posibilitatea, dreptul discreționar a instanței și nu obligația de a aplica suspendarea condiționată a executării pedepsei în funcție de circumstanțele cauzei penale, la momentul judecării acesteia și de persoana inculpatului, dacă pentru atingerea scopurilor pedepsei penale constată că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, instanța poate să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, iar instanța de apel corect a ținut cont de aceste aspecte la adoptarea soluției în speța dată.

La fel, în privința alegațiilor recurentului, ce invocă precum că *„dovada faptului că instanța de apel a examinat superficial materialele cauzei o denotă încasarea din contul inculpatului Veșca Alexandru în beneficiul lui Cramarciuc Anastasia a prejudiciului material de 48 000 lei. Astfel, nu s-a ținut cont de faptul că partea vătămată nu și-a putut enumera expres și exact bunurile ce insinua că i-au fost furate, declarațiile acesteia fiind contradictorii”*, Colegiul penal conchide că sunt inadmisibile, deoarece, după cum rezultă din materialele cauzei, instanța de apel în decizia sa (f.d. 69, vol. IV), s-a expus argumentat asupra acestui aspect, indicând just că declarațiile părții vătămate Cramarciuc Anastasia, cu privire la bunurile sustrase, sunt confirmate și prin declarațiile martorilor Croitoru Constantin și Croitoru Ecaterina.

În același context, Colegiul penal reține că suma prejudiciul material cauzat prin infracțiune indicat de partea vătămată Cramarciuc Anastasia în acțiunea civilă, corespunde sumei indicate în dispozitivul învinurii formulate în rechizitoriu (f.d. 133-134, vol. I), precum și în fapta constatată de prima instanță în sentință (f.d. 242-243, vol. I), iar cuantumul acestei sume nu a fost contestat de partea apărării pe parcursul procesului penal, mai mult ca atât, la 03.04.2017, avocatul Roșca Rodica a înaintat o cerere prin care a solicitat anexarea la materialele a cauzei recipiselor prin care se confirmă că inculpatul Veșca Alexandru a restituit părților vătămate prejudiciul material cauzat, prin ce inculpatul ar manifesta căință activă, fapt ce încă o dată denotă netemeinicia și caracterul contradictoriu a acestor alegații din recursul ordinar declarat.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Roșca Rodica în numele inculpatului Veșca Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al

Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Veșca Alexandru XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 mai 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda